

Jakso 6 tiivistelmä

Suomi oli 1900-luvun alkupuolella vielä maatalousyhteiskunta. Suurin osa väestöstä asui maaseudulla ja sai elantonsa maataloudesta.

Kansalaisyhteiskunta oli muodostunut 1800-luvun lopulla ja eduskuntauudistus 1906 antoi mahdollisuuden kansalaisille vaikuttaa yhteiskunnallisiin asioihin. Yhteiskunnalliset ristiriidat kärjistyivät sisällissotaan vuonna 1918.

Kaupungistuminen kiihtyi 1930-luvun loppua kohden. Ihmisiä houkuttivat kaupunkien palvelut ja uudet työpaikat.

Suomalaisten elintaso nousi 1920- ja 1930-luvuilla, mikä näkyi kulutuksessa ja asumisessa.

Sotavuodet (1939-45) katkaisivat elintason nousun, mutta sodan jälkeen kasvu alkoi nopeasti. Suomi hyötyi Euroopan jälleenrakentamisesta ja myös sotakorvausteollisuuden synnyttämistä kauppasuhteista Neuvostoliittoon.

Suomessa tapahtui suuri rakennemuutos 1960-luvulla, kun sotien jälkeen perustetut maatilat eivät pystyneet enää elättämään ihmisiä ja väestö alkoi hakeutua kaupunkeihin.

Tärkeimmäksi työllistäväksi alaksi tulivat palvelut, ja Suomesta tuli palveluyhteiskunta. Tämä vaikutti esimerkiksi naisten asemaan, sillä monet naiset työllistyivät palveluammatteihin.

Suomesta tuli myös kulutusyhteiskunta, kun elintaso nousi.

Suomesta alkoi muodostua hyvinvointivaltio toisen maailmansodan jälkeen. Sen mahdollisti talouden kasvu ja sitä seurannut verotulojen lisääntyminen. Tärkeimpiä hyvinvointivaltioon liittyviä päätöksiä ovat olleet eläkelait, päivähoito, peruskoulu ja sosiaaliturva.

Elintason nousu ja hyvinvointivaltion kehitys ovat vaikuttaneet suomalaiseen kulttuuriin. Yhteiskunnalla ja yksittäisillä kansalaisilla on varaa ostaa ja tukea kulttuuria, ja tämä on mahdollistanut kulttuurin monipuolistumisen.

Suomessa vallitsi pitkään yhtenäiskulttuuri, mutta nykyisin ei enää voida puhua siitä.